

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie A. B.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 czerwca 2015 r.

na skutek zażalenia obrońcy i skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 kwietnia 2015 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania z uwagi na nieuzupełnienie w określonym terminie braku formalnego wniosku przez wskazanie orzeczeń, o których mowa w art. 541 § 2 k.p.k. Na to zarządzenie zażalenia złożyli obrońca i skazany.

W zażaleniu obrońca postawił zarzuty:

- rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego tj. art. 97 k.p.k. poprzez zaniechanie podjęcia czynności sprawdzających, w których z podawanych w przedmiotowej sprawie przez A.B. zawiadomieniach doszło do wszczęcia postępowania karnego i z jakim skutkiem zostało ono zakończone, względnie, czy i które się toczą, albowiem zawiadamiający nie ma takich możliwości prawnych, aby dokonać w tym zakresie ustaleń, ponieważ nie jest stroną postępowań, co do

których składał on zawiadomienia, a więc nie jest możliwe dokładne podanie orzeczeń, których treść mogłaby stanowić podstawę do wznowienia postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt. 1 lub pkt. 2 k.p.k., co miało wpływ na treść orzeczenia;

- rażącego naruszenia art. 541 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 k.p.k. poprzez wezwanie wnioskodawcy pismem z dnia 6 marca 2015r. do uzupełnienie wniosku o wznowienie postępowania, poprzez „wskazanie wyroku skazującego (wyroków) lub orzeczenia zapadłego w postępowaniu karnym, stwierdzającego niemożność wydania wyroku skazującego (orzeczeń), które odnosiłyby się do czynu o którym mowa w art. 541 § 1 pkt. 1 k.p.k.”, podczas, gdy sąd powinien wezwać wnioskodawcę (wobec złożenia przez obrońcę we wniosku o wznowienie wniosku o podjęcie czynności sprawdzających w trybie art. 97 k.p.k.) do wskazania okoliczności uprawdopodobniających, na które powołuje się w swoim wniosku o wznowienie postępowania A.B. w sprawie zakończonej prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie sygn. akt V Kzw 481/12, co miało wpływ na treść orzeczenia.

W konkluzji obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i nakazanie Sądowi Apelacyjnemu przeprowadzenie czynności sprawdzających w żądanym zakresie albo o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i wezwanie wnioskodawcę do uprawdopodobnienia ziszczenie się ogólnych przesłanek wznowienia postępowania.

W zażaleniu skazany zarzucił naruszenie przepisów art. 540 § 1 pkt 1 i art. 541 § 2 i art. 97 k.p.k. i wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenia nie są zasadne. Zgodzić należy się ze stanowiskiem wyrażonym w zaskarżonym zarządzeniu, że wymóg wskazania orzeczeń, o których mowa w art. 541 § 2 k.p.k., ma charakter warunku formalnego wniosku o wznowienie postępowania. Zasadnie wskazano na prezentowane w tej kwestii poglądy w orzecznictwie i doktrynie, które Sąd Najwyższy podziela. Przyjęcie takiego stanowiska czyniło bezprzedmiotowe wzywanie obrońcy do uprawdopodobnienia okoliczności, na które powoływał się we wniosku.

Wbrew stanowisku skarżących, nie doszło również do obrazy art. 97 k.p.k. przez niepodjęcie z urzędu czynności sprawdzających. Zauważyć należy, że czynności te mogą zostać podjęte w postępowaniu wznowieniowym na podstawie art. 546 k.p.k. Oznacza to, że art. 97 k.p.k. nie ma zastosowania do warunków formalnych wniosku o wznowienie, gdyż braki w tym zakresie zobowiązana jest usunąć strona we własnym zakresie (art. 120 § 1 i 2 k.p.k.). Czynności sprawdzające odnoszą się bowiem do okoliczności związanych z orzekaniem w toku postępowania i co do jego przedmiotu, a nie do warunków formalnych wniosku.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.